

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODMOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU</p>
--	---	--

12. decembar 2012. godine

SCEL – 06 – 0002 - C0021

žalilja

Z.P.D., XX

protiv

tužene

Kosovske agencije za privatizaciju,
Ilir Konushevci 8, Priština

Specijalno veće sastavljeno od sudije Alfreda Grafa von Keyserlingka, predsednika veća, Shkelzena Sylaja i Čerima Fazliji, sudija, donosi sledeće

R E Š E N J E

**Odbacuje se kao neprihvatljiva
žalba Z.P.D.**

Činjenični kontekst i istorijat postupka

Dana 11. novembra 2011. godine žalilja je izjavila žalbu Posebnoj komori kojom je tražila da bude uvrštena u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a „XX“, Priština (u daljem tekstu: DP).

Žalilja navodi da je u radnom odnosu u DP-u od 16. avgusta 1982. godine i da joj radni odnos nije prestao. Žalilja traži da se njena žalba usvoji, iako nije izjavila žalbu na privremeni spisak kojeg je objavila KAP, zbog

toga što je za konačni spisak i proces privatizacije saznala tek nakon isteka roka. Žalilja navodi da nije u mogućnosti da prati štampu zato što je raseljeno lice, bez prihoda i s bolesnom ćerkom.

Žalilja je priložila fotokopije svoje radne knjižice, lične isprave i lekarskih uverenja.

U pisanim napomenama u vezi sa žalbom koje je podnela dana 14. decembra 2011. godine, Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) navela je da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što je rok za izjavljivanje žalbi Posebnoj komori (član 10.6 Uredbe UNMIK-a br. 2003/13) bio 22. maj 2006. godine, dok je žalba izjavljena 11. novembra 2011. godine, pet godina nakon isteka roka.

U odgovoru od 13. avgusta 2012. godine, žalilja tvrdi da zna da je njena žalba neblagovremena, ali da je u to vreme bila u bolnici u Srbiji sa svojom ćerkom, te da je izjavila žalbu i 14. februara 2007. godine, kad je saznala da je DP privatizovano i da se njeno ime ne nalazi na konačnom spisku. Ona navodi da je radila na radnom mestu sekretarice od 1982. godine do juna 1999. godine, kad je morala da napusti svoje radno mesto zbog opštepoznate bezbednosne situacije. Tvrdi da ispunjava sve zakonske uslove budući da joj radni odnos nije prestao.

Obrazloženje

Žalba je neprihvatljiva zbog toga što je izjavljena neblagovremeno. Rok za izjavljivanje žalbi bio je 22. maj 2006. godine.

Član 10.6 (a) Uredbe UNMIK-a br. 2003/13 koja je izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK-a br. 2004/45 o promeni prava korišćenja nepokretne imovine u društvenoj svojini predviđa rok od 20 dana, nakon objavljivanja konačnog spiska u sredstvima javnog informisanja od strane Agencije, za osporavanje konačnog spiska zaposlenih koji imaju pravo na 20% od ukupnih prihoda od privatizacije DP-a.

Taj zakonski rok obavezujući je kako za sud, tako i za stranke u postupku, on ne može da bude izmenjen. U slučaju kad je žalba kojom se

osporava konačni spisak zaposlenih izjavljena u tom roku, ona se smatra blagovremenom i može se uzeti u obzir njeno razmatranje u meritumu. Suprotno tome, kad je žalba izjavljena nakon isteka zakonskog roka ona je neblagovremena, bez obzira da li je podnosilac žalbe znao ili mogao da zna za objavljivanje konačnog spiska.

Na osnovu člana 117 ZPP-a, koji važi na osnovu Administrativnog naređenja UNMIK-a br. 2008/6, sud može da dozvoli stranci da izvrši procesnu radnju, koja bi inače izgubila to pravo, u slučaju da ta stranka podnese zahtev za povraćaj u pređašnje stanje. Međutim, na osnovu člana 118 stav 3 ZPP-a, posle protoka roka od 3 meseca od dana propuštanja ne može se prema zakonu tražiti povraćaj u pređašnje stanje.

To važi za predmetnu žalbu i jednako bi važilo i za prethodnu žalbu od 14. februara 2007. godine.

Troškovi

Sud nije odredio troškove žalilji budući da predsedništvo suda do danas nije donelo pisani troškovnik kojeg je usvojio Sudski savet Kosova (član 57 stav 2 Zakona o Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova.

Pouka o pravnom leku

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. **Podnosilac žalbe** mora da dostavi žalbu i drugim strankama i podnese je sudskom veću, sve u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe mora da dostavi žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu i drugim strankama.

Propisani rok počinje da teče u ponoć na dan kad je podnosiocu žalbe dostavljeno rešenje u pisanom obliku.

Žalbeno veće odbaciće žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u propisanom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je dostavljena žalba, dostavljajući svoj odgovor i podnosiocu žalbe i drugim strankama.

Podnosilac žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana kad mu je dostavljen odgovor na njegovu žalbu da podnese žalbenom veću i dostavi drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da dostavi podnosiocu žalbe i žalbenom veću svoj protivodgovor.

Alfred Graf von Keyserlingk, predsednik veća - sudija